બનામે ખુદા.

ઓ [illegible]નલ મુંબઇ નાટક કંપની કે વાસ્તે,

ઊર્દુ જબાનમે ખેલ નામે

ગુલરૂખસાર

કે

ગાને.

મુંબઈ:—

ધી જ૦ ન૦ પીતીત પારસી ઑરફનેજ કંપની પ્રીંટીંગ વર્કસ.

સને ૧૯૦૫ સંવત ૧૯૬૧

બનામે ખુદા.

તમાશા.

ગુલરૂખસાર.

ગાના—૧.

મઓલા ન્યારે ગુન તે હારે દીયા અએશો
આરામ કયા રીંનદોં કા નામ—મઓલા.
હમેન વો કાંમ કીયા આલમમે નાંમ કીયા.
જગને સલામ કીયા સબ હારે વારે બાલે
શેખી વાલે ગાલે ગાલે જો ચાહે, દેખો શાંન
બાંકે ખાંન વાહવા વાહવા વાહવા વા—મઓલા.
પીએ તાડીકે જાંમ ખુશી હરખાસો આંમ
ખાએ ખાને તમાંમ આજ મન માંની, ખેલે
કુદે આજ હીલમીલ શાદ હુએ દીલશાદ
હુએ તાડી લે લે પીછે ખેલે પીઓ પીઓ
પીઓ જીઓ જીઓ જીઓ યારોંસે આંખે
મીલાએગા ન કો કોઇ ફસાદ સબહી રહે
શાદ સદા આબાદ—મઓલા.

ગાના—૨.

જીયામે અંમ વાકી તર ગએ બરે ધરસે
સંવર ગએ, ભર ગએ તર ગએ હર ગએ
જાન હમખાંન હમખાંન—અરે બરે.
શાદીમે મેવે ખુબ મીલેંગે પીસ્તે ચારોંજી
બાદાંમ જામ કભી ખુબ કભી ખાઊંગા
મએ આંમ શીર માલે એ મીસાલે ખીરકી
થાલે મએ તોલું પાએ નાંન ખાંએ નાન
ભર ગએ તર ગએ હર ગએ—અરે.

ગાના—૩.

હો સુખ જીયા કનચન કુલો
સભી ચમન કલીયાં ગુલ
ચમન ચમન કુલવારી
ગોદી જીયામે શાદ

ગાના—૪.

મોરે પ્યારે [illegible] નીત નીત આએ દીખલાએજા બન સારેબાગ—મોરે.
દીલ [illegible] [illegible] ખુશ હુએ જાં જબસે ધ્હાં પોહોંચા નીશા
નીસદીન [illegible] નીસદીન આ પ્યારે નીસદીન આ નીસદીન આ
તન મન [illegible] સબકી વારે અબ ખુશ જુગ જુગ જી ખુશ જુગ
જુગ જી—મોરે.

ગાના—૫.

ચલો દેખે પાહાડીઆં ખાડીઆંજી હર ઝાડી
હર બાડી હુઇ ભારી દુશવારી હમારી તુમ્હારી
નીયારી હએ ખ્વારી—ચલો.
જુતોસે હોં કહીં બારી ન આરી જારીસે
હોવે ન ખ્વારી ઢુંડે સારે જંગલ જંગલ
દંગલ દંગલ સંગલ સંગલ તમાંમ રૂમ
તમાંમ શાંમ હરએક ગાંમ.
ઝાડીઆં કયારીયાં પ્યારીઆં ન્યારીઆં સારી—ચલો.

ગાના—૬.

દીલ છીન છીન લેત દરશન તોરે કએોનસી
જાએ મન હાએ ઘભરાએ નહી ચહેન—દીલ.
ચએન આત જરી આજ ન મોહે બે ગુલ
બાગ ન સોહે જરત જાન જાનજો મોરી બીન નીશાન—દીલ

ગાના—૭.

તુજ બીન કબ ખુદા સુન લે
અબ લાગી પ્રેમ આગ દર્દ દેખત પલછીન તનમન—સુઝ
અરજ કરત તોસે અબ ઝટપટ ગુલસે મીલાદે
બારી દાતા તોરી શાંન અલમ પવન ચલત રહત સનનનનનન તુજ.

ગાના—૮.

બાગમે યાર ફુલથે હાર ખારથે ખ્વાર શાદ
શાદ બાગ બાગથી વો આલા આંધીવાલા ;
ઝોકા આયા, ખોઇ પ્યારી જાની, દેખી એ હએરાની
હોગા કોઇ જીન કા કાર—બાગમે
દીલબર પ્યારી છુટી કીસમત ન્યારી કુટી
ગુલસે ખાર હું ગમસે તાર હું હારા હું બેચારા,
મારા હું આવારા, ખ્વાર જાર જાર જાર ગુલને
છોડા મુંહ હએ મુંડા, દીલકા ફોડા, ગમને તોડા,
સર હએ ફોડા, હું, આ, બેજાના નાજાર—બાગમે.

ગાના—૯.

હરઘટ તું આયા જગને ન પાયા
છાંના હએ ગુલશન જંગલ ભાયા—હરઘટ.

દેખું જીધર તુહી હૈ. નાખાઇ
કરમસે તેરે નજર સબ આયા—દે

ગાના—૧૦.

હોત્રે કરીમ આસાની હોત્રે રહીમ આસાં
નાદીર દુર હર બરબર હર દરદર હર
બતાદે સુનાદે દીખાદે જાને લાવે સંવરે સંવરે—હાવે.
દારૂકો ફીલફ્આેરે એ જાના હું કે કરની હએ
સએર અબ વો ગુલ મીલે ફીરૂ જાકર વાંહાં
આએ બપેત બખએર—જાવે

ગાના—૧૧.

ઊધર બનમે બન ગીલે બડા સુન અએ પ્યારે
બાં એકો જા મીલે જાની આંની બાંની રવાંની
દવાંની ખઆેફ હએ ન જાંની શાદ રહે
શાદ મીલે સાફ એ નીશાની—ઊધર.
પાઇ પ્યારી બતીયા બલબલ જાઊ જાકર મનકી
આસ મએ પાંઊ સમન બરનકો
ઝટપટ લાઊ કુચ્છબી ખઆેફ ના ખાઊ—ઊધર.

ગાના—૧૨.

લાખો સમન બદન કંદ બાત વાલીઆં
યગાના દાના ખુશ પરીહએ કાફ ભરા રંગ
ગુલો ડાલીયાં—લાખો.
પર નહી પસંદ હમે તુહીં દીલબંદ હમે
તારે પરતારે દુર ભરભર થાલીઆં ખજાના
જાંનાં—લાખો.

ગાના—૧૩.

પાઇ કએસી એકથી મુજે મુરખ તએ મુરખ તએ
મેરા જો ધ્યાન પડા ખ્વાર હો બનબન
મેરે ગજબસે રાજપાટ ધન તજોહી—પાઇ
સામાં નરીમાં મેરે વારીસ હએંગે ઊનકો ખબર
હોગી મેરી આવેંગે જુરૂરી મુજકો લેને અજલ
ખેલ રહી હએ તેરી—પાઇ.

ગાના—૧૪.

જો ન માંને કહા તું છોડુ નહી જીન્દા.
શરમીન્દાં ન બન સીડન—માંને
શરમ પકડ જબર નકર કાહેકો સતાવે ખ્વાર
હો ઝટપટ મરજા જીઆ જો જલાવે યએન
નહી પાવે આબરૂ ગવાવે મુજે કયું સતાવે
મુજી બચ્ચા કયા હએ તુને મુજકો સમજા.
દુર દુર હટ=માંને=

ગાના—૧૫.

જાન બનાયા બસાં મુજસે કંયું બીગડ ગઇ
જાન તોરી મરજી મએ કુચ્છ ન કરૂજી—જાન.
અ[illegible] કમીને કરતા બદજાતી હએ તું
હો [illegible]ીસમત કયા એ દીખલાતી હએ તું
અએ બાતે કભી ન સુનુંગી આઓજી
આઓ તુમ્હે પ્યાર કરૂજી કમ નહી તેરી
જોડ કા હુંજી—જાન.

ગાના—૧૬.

જનમ જનમ ગુન પલછીન ગાવે સુન પ્યારે દેખી
તોરી યારી ન્યારી, વારી જાવેં જાવેં—જનમ
રબકી યારી અલબત ભારી નીરગુન હમ સુન
કયા હએ વોહી લાયા જો મએ આયા
તુજે પાયા ખુશ ખુશ અબ ગુલ પાવે—જનમ.

ગાના—૧૭.

કુલેં કુલે દુખ ભુલેં સુન ગુલ હો સુખી
સખીઅન તોરે આંગ નમે નીત ઝુલે—કુલ
સજન સજન નીત પુકાર મત બીસાર રખ આધાર
હર દુખ સુખ હોવે ચમન હો બન તું બન
મધન ફીર બાહાર દેખે આવે ડારે સંવરીયાં
ગરબાંઇ ગોદ ભરે કુલને સરે મોહન તેરા મીલ જાવે—કુલ.

ગાના—૧૮.

મેરી પ્યારી જીએ તું શાદ રહે વારી ઊલફતસે
આંબાદ રહે—મેરી.
યારી સુન બદ હએ ખ્વારી ગુન બદ
કરે જોરે સદા બરબાદ રહે—મેરી.
જીસ દીલમે યારકી યાદ રહે કહો કએસે વો
આબાદ રહે—મેરી.
બદતર ઇનસાં જાની તુ હએ પ્યારી
શુસુફસાંની તું હએ હાં હાં હાં પ્યારી હાં હાં હાં હાં—મેરી.

ગાના—૧૯.

સબ અલબેલે હીલમીલ ખેલે ખેલ નીરાલા આંન
ખાવે કેલે પાવે ધેલે ગાવે લેલે તાંન—સબ.
કુલોંસે સંબી સંગ રંગીલે સારા જંગલ બાગ
હમ સબ ખેલે મીલજુલ બોલે મએના કોયલ જાગ
સરવરશાંન સબ જીશાંન અફસર આંન બરતર માંન—સબ.
શએતાંનોસે હમ હએ જીયાદા જુનોંકે સરદાર
બનમે પાવે કયા ખાવે ઇનસાંનોકો માર
હમ શએતાંન બેઇમાંનકે સુલતાંન આલીશાંન—સબ.

ગાના—૨૦.

બજાએ ચંગ બાએ તીલંગ જમા[illegible]ંગે મચાવે —
પકડ જકડ અમડ બમડ નશા હુએ, રંગ નયાં [illegible]—બજાએ
આવે જો કોઇ યહાં બઉ ખીસાલ ખીંચે [illegible]
ઝપટકે ખાલ ખુનસે ઉસ્કે કરદે લાલ
જંગલા સારા બંગલા સારા ચીર ફાર
ડાલે સબકો—બજાએ.

ગાના—૨૧.

દુર પરીયાં બનાવે જાંન શાંન વોહ મેરી
હુએ કઓલ એ દેકે ચલદી
પ્યારે શાદી કરૂંગી જલ્ડી
મએ જાનાં દીલજાની વો મેરી—દુર.

ગાના—૨૨.

બારી જરા દેખલે કરદે ઈશારા હો ભલા—બારી.
જા કંરૂ ગુલસે કલામ અબ ખીલે કલીયાં તમાંમ
તુંહી હુએ દુખ સુનતા સબકા કએસે માગું ના હોઆ.—

ગાના—૨૩.

આહા આયા કયા હુએ અચ્છા એ નીવાલા
મુંહુ સલોના ખુબ હોએગા
મએ હું કજા બોલા જો આ જાંન ખોએગા
ચુપ શએતાંન, લો એ કાંન સર તોડું આંખ
ફોડું નાક કાટું હાથ મોડું પએર તોડું
ચલ દુર હો.—

ગાના—૨૪.

જોગન હો ગઇ ખો ગઇ બાત જબસે પીયાકી
ખુશ લગી ગાત—જોગન.
યાદ પડે મોહે નીત વોહ પીયારા કલન પડત જીયા જાત.—

ગાના—૨૫.

તાજરાજ તાજરાજ અટલરાજ હો સુનો હોવે
મુબારીક તુમકો પરી તખ્ત તાજ હો—તાજ
ચાહત દીલસે દુર હો સારી ગએર જીન્સકી
અબ ઇમરત જલરસ પીઓ શાદ હો શાદી
કરલો તબ, સરવર અફસર બહેતર ખુશતર
ગહેર નાદીર સુન્દર સુન હમ જીન્સોંમે રહો
શાદમાં સુખમે કરો ન દુખ સુખમે કરો
ન દુખ સુખમે કરો ન દુખ દુખ—તાજ,

ગાના—૨૬.

જાકે બીંદ મએ પહેલે ઉન લીનોકા સીના ઉનકે
ઓઢું ગુથા કાઢું સીશ બાઢું લઠુ આઢું—જાકે.
અબીકે જાબોસે જાદુસે ટોનેસે કુ મએ આસે
ભોલી ખાલા, બતાનીકા દેદું દાદ આંખે હજારો
બલાએ મુજે માને કાલીકા અભી મએ હું જાને
બલદું મજેકે એ ખાંને કરૂજી ખુશી મએ
સાંમરીમ—જાકે.

ગાના—૨૭.

લેતી મએ કબકી નીકાલ જાંન તોરી
રૂખકી મુખપે તોરે આંખ ડાલ માંન મોરી—લેતી.
અગર નજર ન કર કસર તું કર અભી બતાદું તુઝે
પ્યારે ન માર મએ માનેજો કેહેનાં તએ
મતકર બહડકર ટરટર કમતર બદતર અમતર
અહેકર—તોરી.

ગાના—૨૮.

નજર પડે આપ ચંદ્ર ચાહત જો જનીયાં—નજર.
કુદરત સબ છંદ સભી સહેરકી બતીયાં
દેખત સુખ રહે કભી બશર ન સુન્યાં
કરંગી જાન ન ધતીયાં કે તોસે લાગો લગનીયાં—નજર.

ગાના—૨૯.

સુનો કાહેકો હોવત પરીશાંન
નાફરમાંનથી ઇસીઆંન નીધેઆંન લેલી જાન—સુનો.
ભુત બલાસે ઘાત દગાસે કુલબન ખાલી જાન
દેખ પડા એ શાંને ખુદાસે ગુલશન આલી
શાંન, ખુશ હુઇ જાંન, અબ બચી જાન, મીલ ગઇ
જાન, ગુલ મોરી જાન, અબ મએ મુજતર,
ગુલસે મીલકર, ખુશી હોવે ચલકર સુખી હોવે જાન—સુનો.

ગાના—૩૦.

ચમન બીચ મસ્ત સભી મીર્ગે નએનો વાલીઆ
જોબન સોહન મોહન આંન ગુલકી પ્યારી ડલીઆં—ચમન.
નઓબત બાજે કયારે કડક ધુમ બાવન છલબલ આજ યાં
આન બાન હએ સબકી પ્યારી જબ જી બનરે તાલીયાં—ચમન.
રહેમત રબકી બનકર બાદર બરેસ મુંહી દીન રએન યાંહાં
ખુશ હો ખુશ હો સખીયાં ગાએ દીલમીલ
નાચે વાહવીના—ચમન.

ગાના—૩૧.

કયારે સબકા સોહન સીના સભી પ્યારી મોહેનાં
રંગ રૂપ છબીલા કીના—સભી.

હરી ભરી મજલીસ હરગુલ નરગીસ ગુલ મેંહેંદી
કોઇ બેલા બરતર બહેતર પ્યારી ઝુમકડે.
ચમન એ નીત ફુલા
રબ તોરે વારી જીઆએ નીસદીન બરસતા
રહેમત તોરી પલછીન તુહી પીયારા તુહી
નીયારા તુહીં જીઆ મોહેતીની—કયારે.

ગાના—૩૨.

સનકી પવન ચમન બરન સુન જબ પ્યારી ન્યારી
બીપતા સભી કઠન કઠન ગઇ મીટ દઇ મારી—સનકી.
ધીર્જ દેવન સુંદર અએસી પવન ઉધર
કએસે આઇ નજર નહી પાઇ ખબર
પલ મેરે રબનેરે દુખસે નીકાલા કલીઆં
ખીલીઆં વહી સબસે નીરાલા મન વારીરે—સનકી.

ગાના—૩૩.

તુમ સબ જહેરી મએ જહેરા મચલ ન બહેરી મએ બહેરા.
ચલચલ મનચલ છલબલ મતચલ રહો તુહી બહેરા મુવે સદા.
ગડબડ ખડબડ મતકર મીલકર મએ હું બકબક કબ સુનતાં
એક ન માનો બનો મત પાગલ ચાહતા ખેલ નહી અચ્છા.
ચલ હી મુવા બકતા કયા હએ પાગલ આપ બને તું જા—તુમ.
ઇધર ઉધર ગુજર બસર નીડર મઓજી હું બાંકા જવાં
વાહરે નીયારે તું ધોબી કે કુત્તે ન ઘાટ ન ઘરકા અબ આયા યહાં.
સુનો પાઈ ન દમડી ઘરસે.
કુચ્છ સોકે જબ માંગતે.
તબ ખંજરી લેકે હીલતે.
બાજા સદા ગીલે જરસે
કીસકી ખંજરી તું કયા સમજ્ગ.
શાદી કરૂ ના ડરસે.
અલબત દુગા નીત પેહરા—તુમ.

ગાના—૩૪.

જીના ના સોહાવે જાની બીછડા જો—જીના.
બે પી હુ મએ સોતી તોતી રોતી ધોતી મોતી ખોડી ચએન
નહી મન પાવે—જાની.

ગાના—૩૫.

કયું. ભુલાયાથા. છીપકે ધુંન ભારી એહી.
અબરે ન્યારી જીઆકી દુલારી ગુલ પ્યારી—કયું.
સબ હું ખબર નડર સાજન સુંદર મતકર.
ચીંતા સુખ ખુધ મત હર બતાઊંગી જીતાઊંગી.
સુનાઊંગી મનરે સજન વારૂ પલ છીન દીન દીન
ગુજપર—કયું.

ગાના—૩૬.

હક હક હક હૂં દમમેં હએ જબતકે વહાં દમ બાકી
હુકકા રખતી નહી મેરી જબાં સમ બાકી—હક.
કોઇ ખન્સાં હએ ઉસીપર હએ શીદા જર દીલસે
દેખ આયા હએ મકારૂક એ નેહાં ગમ બાકી—હક.
શાએ ગુલ જર હએ રકીબ ઉસકી હએ ગુલભી કોઇ
દોઝના ખુબ નહી હએ એ ચયાં ખુબ બાકી—હક.

ગાના—૩૭.

અજી જાકે સરદારી હુંભારી છીન શાંન બીગાડું
જાવું માર છોડું ન જા હારે નારી કરે જાગી જાકર.
ગુસ્સા તેરા હએ બની મત છોડ જાકે દે સજન
જરકો બેશક કરદું ખાક છુરી માર હો હલાક
દે ઝટપટ બદખસલત પ્રાંનસા પ્રાંન લાલા—અજી.

ગાના—૩૮.

જાકે વો સુનાઉં બાતે વો બનાઉં આજલું ઉસકી જાન
આગ સુલગાઉં તેગ ચમકાઉં ભેદકો ખોલુ બોલવો બોલુ
ચએન ન પાવે જાનસે જાવે મસ્તાંની દીવાંની કહેવાંની
ગએબાંની બદજાંની શએતાંની બાંન—જાકે.
શાહકો બહેકાઉં ભડકાઉં મએ જાઉ છોડે નહી
ઉસે કહા વો જાને વાલી
મુજસેકો કહેબાને કુતકારા છીઝકારા કયા જાના
પએછાના કયા જાના પએછાના આજલું ઉસકી જાંન.

ગાના- ૩૯.

આજ નઇ કલીયાં કુલી સબી યહાં—આજ
પ્યારી બાહાર આઇ યાહારી પ્યારી ગુલ ખુશી ખુશી
શાદ જરકા જીઆ દુઆ શુક્ર તેરા હએ બારે ખુદા
સોહે શાદી નાચે ગાવે પ્યારી પ્યારી ગીતયાં—આજ.

ગાના—૪૦.

નહી રાગ કુચ્છ તુમ્હારા હમે ભાઇજી કયા હએ તાંન
દુખે યાં કાન ગાઓ મધમ ખઇવત બન જાએજી—નહી.
રાગકી ખુબ સુનાઇ કએસા ગાના એ બેથાઇ
લાજભી ગવાઇ અચ્છી આબરૂ કમાઇ બેશક
મુજમે હએ દાનાઇ નીચે સુરોંમે જો ગાઇ નાં
પસંદ મુજે આઇ પએસા મએ હું તુમ કો પાઇ
દુર મુજે હું સમોક્ષાઇ જો આ આ આ આ—નહી.
વાહરે લએહાર ગાઉ . ભએરવ ઓર મલાર
ગવરી ટોડી દેસ ઝંઆર લીમ પલાસી, ઓર
બાહાર સારંગ કાદીનક કેદાર હોલીસોરંન
ગોંડ મલાર માહે જીતની શેણીમાર

હોવે સબકો હમ પતબાર અબોસે આનપરે
પીરકાર વાહ આ આ આ આ—નહી.
અએ હસીન મહેજબીન ખુશ નગીન નેકબીન
સભી આઓ દેખો ભાઓ અબસે આઓ
આ આ આ આ વાહરે ન્યારે ગાવન હારે હૈ
સારે સુર નાકારે ઝુઠ વાહીયાત નાલાએક હએ.
તેરી બાત સબકો કર દેંગે હમ માત ગાકે દેખેગું
મેરે સાથ જો કરો ન મુજસે ધાત તો બતાદું
ગુનકી બાત ધાતી તુકી હએ બદજાત બદસીફાત—નહી.

ગાના—૪૧.

મએ બરતર સબ ખઅતી મુજસે
નીડર ગમજે ન કર ગહોર નજર કર—મએ.
સબ હો શહરકી (લંગડી ઘોડી ચટક મટક.
હમસે એ કએસી—મએ.
નાદર દીર તનોમ તના દેરના તદરે દાની.
તદારેદાંની તદાંની તનદેરેનાં દીમદીમ તનનન.
દીમદીમ તનનન તાદીમ તાદીમ તાદીમ તાદીમ
તાદીમ તરરરરર થઇ.—મએ.

ગાના—૪૨.

મેરા સારા કુનબા છુટા છુટા મેરા પ્યારાજી.
છુટા દેસભી છુટા છુટ ગયા ધર ન્યારારે—મેરા.
કરૂ કાએ હાએ મએ ધર૧ જીઆ ના ધીર પ્યારા છુટા જો—મેરા.
આગ વો તનમે નીકલી કષ્ટ કહી ન જાએ
જાએ દુખમે પ્રીત ફેરે પલછીન તડપડ હાએ
જંગલે મે ખાક ઉડાઉ રે ઢુંડન પ્યારે મએ જાઉરે
પ્યારે કએસે તુજે મએ પાઉરે—ઢુંડન.

ગાના—૪૩.

કએદખાંના સઓંપ સાગ કએદીભી સારે
કર તું નીડર સબ વારે વારે નીતયાં રહું રતીયાં જગુ
બતીયાં કરૂ અબ કયારે કયારે—કએદખાંના.
જલડી ખબર જાકે લારે સહેર નગર સુન જારે
હોવત લડાઇ નીત વારે વારે હજ યાં બકારે
મન મારે જારે દેરી જો હોવે તો દેખે દુખ ન્યારે—કએદ

ગાના—૪૪.

ખ્વાબમે પી દરશનકી ઘડી એઇ ખુશ અબદું
રેહમત રબકી બડી—ખ્વાબમે
જલવા દીખાઇ દીયા નએન સુખી બએ
દાંન કરૂંગી મોતીઅનકી લડી—ખ્વાબમે.

ગાના—૪૫.

ગુંજાર હુઆ બાકી કુછ હમે ના અટકા ના ભટકા
મએ હું જી દરેગાકા સટકા ન ઝટકા જો પટકા
બનું હમેદીઓંકા માર નીડર રહું મએ
[illegible]તાહી ખટકા જો લટકા હું ઝટકા—ઇધર.

ગાના—૪૬.

વો ધતીયાં નીતયાં દીખાઉં માનેરે—વો ધતીઆં.
પાનીકો મએ અગની બનાઉ ઔર પાનીમે અગની લગાઉં
હર દુશમનકો ખાઉં વો ચાલીયા નીતયા
એ પર ઉડના કામ હએ મેરા
સારે ભુતોંમે જી નામ હએ મેરા
મએ તારે ચુન ચુન હએ મેરે હાથ જમાંના દેખેના
તું મેરા સાની હરે છલ યાદ હરબલ યાદ
હર કુલ યાદ હર ગુલ યાદ
લુ પ્રાન આલા લુ પ્રાનાલા
લુ પ્રાન બાલા—વો ધતીયાં.

ગાના--૪૭.

નુરી નારી કોઇ ગુલસે બહડકે નાહી પ્યારી
બરછી નજર સુંદર મોહે મારી નીયારી—નુરી
સુન અબ જરી જરકી શાન બોલી પ્યારી પરી
નએન બાંન ચમન ફુબન જીનોંકી જાન
સુનલે કહેના જરકા માંન જાનકી સાની
સીઆની ન જાની ન જાનોસે હોગી વો બની
સીઆંની ગુલબીન ન હું સુન જરપર જાંન
વોરે મોરી જાન ચંદર માંન નારી—નુરી.

ગાના—૪૮.

પ્યારે વાકે દેખનકો મન ચાહે ખોલે સારા ભેદ
જો ગુલકા હમસે ખુશ હો જરકા ફેર તું પાએ—પ્યારે વાકે.
મત ઘબરા અબ કાન છેડેગા ગુલકે બદલે ખાર મીલેગા
થપડ ધુંસા લાત તું ખાએ તઓબા તીહલા ખુબ મચાએ
ઉલ્લુકા પઠા હએ એ દરોગા કર દેગા એ નાસ સબોંકા
વો ગુલ આપહી આએ—પ્યારે.
લાલ મુજે દેનો ગુલસે મીલાઉ તોરી જાનકા ભેદ બતાંઉ.
પ્યારી પ્યારી બતીયાં ઉસકી સુનાઉં.
નાદાર દરશન મુજે કરાઉ.
ખામુ ન, મુબારક આજી—પ્યારે.

ગાના—૪૯.

તું મત મારે ટાગાં જાએગા ઉચાં છુટે જોરે
વો અભી સજા પાએગા
તઓબા હએ અબ છોડો મારો છુટ્યા જાએગા—તું મત મારે.

સુન તું સરસ બીચ લટક લટક મરે.
કમતર હોવે કબ છુટકારા બાંમાં જાવે સઝ
અબ વાંહાં
અએ યારો, જાનેદો નેકી લો છોડદો ભારી [illegible]
અભી ગમ ખાએગા.—તુમત મારે.

ગાના—૫૦.

દેશ બદક્ષશાં હએ મોરારી પ્યારી સુન તુ
જાનો નાહી ખીંચ લાઇ કીસકી નજર જાઇ—દેશ
હમ વેહસી સુન જાંહાંસોજ હએ સારી મોરી.
સુધ બીસરાઇરી—પ્યારી.

ગાના—૫૧.

છુમે સમાઇ નાકી પ્યારી સુરતીયાં પ્યારી સુરતીયાં.
રસ્કે કમર પરી પતલી કલાઇ ચાંદસે સાફ
સુરતીવા ચમતો—છુમે
અબતો તલબ કીયા મુજે નાને હોંગે યાર ઇસ બનમે
આગતી બરત ગબ તનમે ઇધર ઉધર નજર.
નકર જલ્લદાસે જાઊં ગુલશનમે—છુમે.

ગાના—૫૨.

યગાના સાહાના જાના શહાનાં જમાનાં સુખાજાન
અએ યજદાંન અએ હનનાન અએ મનનાન
નાગરૂ ખુશ સાજે છુમ છુમ બાજે કરમ કરનાં
તારી શાન—યગાંના.
ખુશ હએ સબ યાં સાજ બહાર લાઇ ખુશી નઇ
નાગર બારદાર કમતર શાદ બહતર શાદ અફસર
શાદ હોશમીલ ખુશ સારી ફુલવારી આંનબાંન
માંન હુઇ જાંન ઈસઆંન—યગાંના.

ગાના—૫૩.

કાંટાથી મએ ફુલ ભઇ તુજ નેકીઅન રંગ
નીતમે નીત પાએ શુંમન જગત હુકુમત દાયમ
ખુદાદે છત—કાંટાં.

ગાના—૫૪.

સબ જીતેજી કા ઝઘડા હએ જીસ્કો મરનાં
યાદ નહીં હએ કયા કયા લોભમે જકડા હએ—સબ.—
જીસ્કો સમજેથે હમ સુલતાં ઔર અમીરઉલ
હુએ રવાનાં મેરે રથકા જલવા બાકી
માલ ખજાનાં કીસકા હએ સંગ જાતા દોમજ
કપડા હએ—સબ.

[illegible] આમને [illegible] હેગા
[illegible] ન [illegible]—સબ.

ગાના—૫૫.

[illegible] આલા નાદર બાલા ના ખુશવાલા
[illegible] ચમન હો અખતર ગુલ હોવે બહતર
[illegible] જો કસતર હર [illegible]—ના ધર.
[illegible] કયું કર કામ હો બહડકર બન ન આએ
[illegible]તર અબ નાદાંન જાને ન જો કર ઘર
[illegible] હો થાવર દુખીયોકા ઘર ઘર કરદર ગાંન—ના ધર.

ગાના—૫૬.

જો જો ચાહો પાઓગે દેખો શાહી હુકમ જો માનોગે
સુખ [illegible] સબ દેખો નીત ખુશ દીલ હો જો ગુન ગાઓગે
[illegible] નીટ દરમાં હોજો કુએસે સર ફેરેગે
દાતાને શાહ નંગી હએ ભેજા તનમન
[illegible] કુરબા ખીલે સારે ગુલ ન્યારે
સબ તારે માહા પારે દુખહારે ખુશી પ્યારે
દીલ સારે શાદ શાદ શાદ રમ દેવે ખુશી
[illegible] દાતા દેવે ખુશી સદા નીસદીન.
[illegible] સબ દેખે ખીલા—જો જો.

ગાના—૫૭.

ચમકત નીત કુદરત સોહનીયાં જગત ગુન ગાએ
[illegible] રહેમત ઉસકી હજ દમ ઉસકી
[illegible] નીત સુખ સદા તબલા ચનકા કડાનધા
રામ નામકે સદકે પાયા રાજ તાજ રાજનકી શાંન
[illegible] ખુશ અબહો નાંમ બાજે સુખ તું પળપળ
જુગ જુગ દીન દીન નીસદીન પળ છીન હરઆંન-ચમકત.

ગાના—૫૮.

[illegible] થાહાં જવાંન અબનીટ હએ
[illegible] પીયા પીયા જરત જાન—[illegible].
[illegible]
[illegible]
ભગન રહું [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
ક્યા પરીરૂ મીલ ગઇ તાએ જમાના [illegible]
ખ્વાબમે અલ્લહડ પનેસે સો રહી હએ [illegible]
હો ગયા બેદાર બખ્ત અપનાં જો આનાં હો. [illegible]

ગાના—૬૦.

અરે ઓ પ્યારી કોઇ શએન માંગુ તારે હાથસે.
સબ કુચ્છ દે મએ લું તુજબીન નાહી રાજી મએ,
હુ તોરી બાતસે—અરે ઓ.
સમજુ યાત્રર હુઇ કીસમત મોરી.
જબ પીયું જામ તોરે હાથસે.
લબોંકે દહનકે બોસે દે તું ખુશીજી.
પાવત ઈસી બાતસે ન ઘાતસે ન ઘાતસે—અરે.

ગાના—૬૧.

તોરી શાંન નીયારી તુહીં દાતા વારી જાઉં
ફજલે આંમસે જગ સુખ પાતા—તોરી.
બાગ બહારો ફુલ ફૂલ વારી દુન્યાકે સર ક્યારી
તેરી કુદરત હર જુજ કુલમે ઔર સબસે હએ ન્યારી
કરમ કીયા હમ સબકે તુને તુંહી હેએ જગ દાતા
ફજલે આંમસે જગ સુખ પાતા.

